

ХУРКА

Виждате ли хе, горе, на планината, при „Орлова крепост“ оная скала, която прилича на изправена жена, и

малките разпръснати камъни около нея, покрити съ мъхъ?

Това е скалата „Хурка“. Преданието за нея знаят всички въ Орловградъ.

Нѣкога, презъ ранна пролѣтъ една козарка изкарала тамъ козите си на паша. Било началото на мартъ.

— Не излизай! Още е рано, — казвали съседите ѝ, като я видѣли да трѣгва. — Баба Марта е лоша, ще се разсърди, като те види!

— Не ме е страхъ отъ нея: и тя е жена и азъ съмъ жена.

Какво ще ми направи? Тръчъ! Хайде, козици, на планината,

Подкарала козарката козите си и стигнала до крепостта. Отъ тамъ се виждало нашироко и надалеко. Виждало се, какъ полето започвало да се зеленѣе, а морето да се синѣе.

Козите пасѣли, а козарката, застанала всрѣдъ тяхъ, предѣла на хурката си.

Не щешъ ли, Баба Марта съгледала козарката, намръщила се, разфучала се и рекла:

— Я гледай, я гледай тая каква ми се е изправила съ хурката срѣдъ козите! Ще видимъ чия е планината! И се разфучала, повѣлъ студенъ вѣтъръ, понесла се снѣжна фъртуна.

